ЖНИВА

Сивий попіл притрусив принаду,
золотий волосся мого спліт,
і весни мені ти не пригадуй,
не бентеж спокою зрілих літ.
Буде осінь гарна й плодовита,
овочів не вбили громи з хмар,
і душа, як стиглий колос жита,
зберегла для житниць свій тягар.
Хай же прийдуть ті нежданні й пізні,
ті жнива, сподівані такі!
І впадуть покоси, зрізані
вимахом Господньої руки.
1948.